

Mariann livir av sjónleiki

EG HAVI IKKI ALTÍÐ RÁÐ TIL TAK YVIR HØVDIÐ

– Eg havi ikki altíð ráð til at hava mítt egna heim. Tað er ein stór føst útreiðsla, sum eg havi valt frá. Men eg havi altíð havt onkrastaðni at búgva. Tað ber til at liva eitt gott lív fyri lítið av pengum. Tað er komplekst, krevur stórt umhugsni í gerandisdegnum, men tað ber til, um man tilvitað velur at liva so, sigur 30 ára gamla Mariann Hansen, sjónleikari

BARBARA HOLM

Hesin lívsstíllur, sum eg havi og eri blivin so góð til at liva, er í veruleikanum ein avleiðing av, at eg havi havt lítið av pengum í mong ár. Eg havi aktivt og tilvitað gjørt mær eina sparsommiliga tilveru, tí tað er vegurin fram at liva væl við tí, eg fortjeni mær, sigur 30 ára gamla Mariann Hansen.

»Eg eri ikki nakað offur. Hetta er ein lívsstíllur«, leggur hon aftrat, nú vit seta okkum at prátta um hennara mongu ár í tí mong vildu kalla fátækadømi.

Hon hevur av ymskum orsøkum frávalt at lata seg stýra av mammon. Hon kallar tað sjálf fyri »eitt sparsommiligt lív«.

– Eg trívist við tankanum um, at eg ikki oysli. At eg hugsi um umhvørvið og endurnýti sum frægast. Og so dámar mær væl at búgva í kollektivum og at nýta tað, sum er ókeypis í samfelagnum – also tað ber saktans til at liva fyri lítið og lætt, sigur Mariann Hansen.

Tað stendur ikki altíð illa til, og mánaðirnir svinga nógv, tá ið umræður inntøku.

Í skrivandi stund er hon trygg. Hon hevur eina hampiliga inntøku og hon býr hjá einari vinkonu.

Men givið er so, at mong ting, sum flest øll halda vera ein menniskjarættur í Føroyum, hevur Mariann ikki altíð havt ráð til.

Til dømis hevur hon ikki havt

pengar til at leiga sær sín egna bústað.

– Aloftast havi eg ikki ráð til at leiga nakra íbúð. Eg flyti nógv runt. Búgvi hjá vinfólkum ella leigi eitt kamar í húsum saman við øðrum, greiðir Mariann frá.

Og av tí sama eru ognirnar ikki nógv.

– Eg eigi eingi ting. Ella eg eigi okkurt, sum hevur staðið í kamarinum hjá mær heima hjá foreldrunum. Men annars eigi eg bara klæðir á ryggini, so at siga, sigur Mariann Hansen.

Tað hevur týðning fyri hana, at hon ikki verður sædd sum eitt offur.

Tí valeyst kundi hon tjent sær meira pengar enn hon ger í dag. Men tann prísurin hevði eisini verið høgur.

– Eg kundi tjent meira ja, men eg havi valt mær eina lívsleið sum yrkislistafólk. Eg havi skúlað meg innan hetta, og eg renni ikki undan veruleikanum, at har ikki eru so óluksáluga nógvir pengar at tjena á økinum. Eg renni heldur ikki undan ábyrgdini, at eg havi

valt hesa lívsleið. Eg havi fingið lestrarstuðul sum øll onnur lesandi, og eg síggi eitt stórt virði í, at eg ikki stingi halan millum beinini og gevi upp, orsaka av køldum valuta. Prísurin at geva upp er for høgur, bæði fyri meg og fyri samfelagið, sigur Mariann Hansen.

Og samstundis heldur hon, at tað er læruríkt at uppliva fátækadømi.

Læruríka tilveran

Eins og tað er læruríkt at uppliva kuldán um veturin, so er tað eisini

spennandi at uppliva svongd.

– Tað er spennandi at merkja fátækadømi. At merkja svongdina koma sníkjandi. Tað setur nógvar tankar í gongd og gevur mær eitt heilt nýtt perspektiv. Eg havi leingi hugsað um, hvar tær royndirnar skulu fara. Hvussu kann eg deila royndirnar við samfelagið. Hvat tær skulu brúkast til. Eg havi onkuntið hugsað um at blogga, men tað havi eg ikki ordiliga tol til. Men eg skal nokk finna útav, hvat eg kann brúka tað til, sigur skapandi listakvinnan.

– Eitt, sum eg haldi er umráðandi er, at hóast eg havi lítið av pengum ella eri fátøk í eygunum hjá nógvum, so haldi eg ikki, at eg havi tað so grúviliga nógv verri enn onnur. Eingin nýtist at taka synd í mær, tí tað ber væl til at liva fyri ikki so ótrúliga nógvir pengar. Tað er tað, eg vil siga, sigur Mariann Hansen.

– Tað er ikki ein dansur á rósum altíð, og eg hevði sjálvandi kunnað alt møgult, um eg hevði skít fult av pengum. Men eru pengar alt?

Framhald á síðu 6

Um Mariann

- er 30 ár,
- eigur ongi børn
- arbeiddur sum freelance listafólk
- er útbúgvinn í Litava, Íslandi og Noregi.